

Tesalonicul din vremea lui Pavel

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Ioan 3:3-8; 11:48-50;
1 Ioan 2:15-17; 1 Corinteni 9:19-27; 1 Corinteni 16:19.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor ca să câștig pe cei mai mulți.” (1 Corinteni 9:19)

Gândul central: La o scurtă analiză a contextului istoric și cultural, observăm că metoda lui Pavel de abordare a cetățenilor din Tesalonic a fost unică și bine pusă la punct.

Studiul acesta își propune să prezinte un rezumat al informațiilor de ordin istoric, literar și arheologic pe care le avem despre Tesalonic.

Aceste informații sunt importante din două motive: în primul rând, ele ne ajută să vedem cum îl înțelegeau pe Pavel ascultătorii și cititorii de atunci pentru a clarifica sensul cuvintelor sale și impactul pe care acestea le-au avut asupra bisericii și a societății; în al doilea rând, dacă vom cunoaște ideile și credințele tesalonicenilor, vom înțelege mai bine lucrurile cărora Pavel li se opunea. Pentru a promova Evanghelia, Pavel a fost pus în situația de a corecta ideile greșite.

Deși de data aceasta nu vom studia în mod direct pasaje biblice, vom reconstitui atmosfera acelor timpuri pentru a putea trece la studiul cărților 1 și 2 Tesaloniceni.

1. Ce impact a avut ocupația romană din secolul I asupra deciziilor politice și religioase ale iudeilor cu privire la lucrarea lui Isus? Care a fost reacția lor după învierea lui Lazăr? Observă logica pe care se merge. Ce argument cutremurător este adus? Ioan 11:48-50

În contextul războiului civil izbucnit între cetățile-stat grecești în jurul anului 168 î.Hr., tesalonicenii le-au cerut romanilor să preia controlul asupra cetății lor și să îi protejeze de dușmanii locali. Romanii i-au răsplătit pentru această alegere – Tesalonicul a devenit o cetate liberă a imperiului, deci putea în mare parte să ia decizii în problemele interne și să-și hotărască singură soarta. Locuitorilor mai înstăriți și puternici li s-a permis să trăiască la fel ca până atunci. De aceea, pe vremea lui Pavel, ei erau de partea Romei și a împăratului. Dar viața nu era nicidecum satisfăcătoare pentru oamenii de rând.

Existau trei aspecte negative majore ale stăpânirii romane în Tesalonic. În primul rând, tulburările de ordin economic. Activitatea în piețele obișnuite a fost întreruptă din cauza războiului și a schimbării conducerii locale și regionale. Aceste perturbări au lovit mai mult pătura săracă a populației, dar, cu timpul, această situație a fost depășită.

În al doilea rând, autonomia parțială crea un simțământ de lipsă de putere politică. Unii conducători locali au fost înlocuiți cu niște străini loiali față de Roma, nu față de Tesalonic. Oricât de blândă ar fi, ocupația străină nu poate fi îndrăgită mult timp.

În al treilea rând, era exploatarea colonială adusă de ocupația străină – o taxă de export, un anumit procent din recolte, minerale și alte produse locale aveau să fie preluate și trimise la Roma pentru susținerea nevoilor imperiului.

Deci, chiar dacă Tesalonicul avea o situație oarecum mai bună decât Ierusalimul, de pildă, stăpânirea și ocupația romană au generat în mod inevitabil probleme semnificative în comunitățile locale. În Tesalonic, problemele acestea erau simțite în mod special de cei săraci. Cu trecerea anilor, frustrarea locuitorilor a crescut considerabil ca și dorința lor de a schimba situația.

Cum este afectată activitatea bisericii tale de situația politică actuală din zona ta? Ce ar putea sau ar trebui să facă biserica ta pentru a-și consolida poziția și reputația în zonă?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Grupa să recunoască faptul că predicarea Evangheliei are cele mai bune rezultate atunci când este prezentată astfel încât să răspundă nevoilor ascultătorilor.
- La nivelul sentimentelor:** Membrii grupei să fie recunoscători celor care le-au explicat Evanghelia.
- La nivel practic:** Să afle mai multe despre oamenii din comunitatea lor și să caute să adapteze Evanghelia la nevoile comunității.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Totul pentru toți

- A. La o citire atentă a Faptelor apostolilor și a epistolelor lui Pavel, observăm că el și-a adaptat modul de prezentare a Evangheliei pentru a ieși în întâmpinarea nevoilor ascultătorilor săi. Ce metafore sau comparații folosește Pavel în următoarele pasaje pentru a descrie ceea ce a făcut Isus pentru noi? Romani 3:24,25; 5:10; 1 Corinteni 5:6,7; Galateni 4:4,5.
- B. Ce metafore a folosit Isus pentru a prezenta Evanghelia? Marcu 1:15; 4:1-9; Matei 13:1-52
- C. Ce știm despre contextul în care au lucrat Isus și Pavel? Cum ne ajută cunoașterea contextului să înțelegem de ce fiecare a prezentat Evanghelia în alt fel?

II. Sentimente: Personalizarea Evangheliei

- A. Ce avantaje are prezentarea Evangheliei în așa fel încât să fie relevantă pentru oameni? Ce dezavantaje posibile observi?
- B. Ce tip de prezentare a Evangheliei a fost cea mai relevantă pentru tine? De ce?

III. Practic: Condițiile adaptării Evangheliei

- A. Prezentarea Evangheliei în așa fel încât ea să răspundă nevoilor oamenilor, necesită o cunoaștere solidă a Evangheliei și o înțelegere corectă a nevoilor celor cu care lucrăm. În ce măsură lucrarea ta și/sau a bisericii tale îndeplinește aceste condiții? Ce puteți face în mod concret pentru a progresa în această privință?

Rezumat: Evanghelia este împărtășită în modul cel mai eficient atunci când vine în întâmpinarea nevoilor specifice ale oamenilor pe care vrem să-i câștigăm pentru Hristos.

Reacția grecilor la lipsa de putere pe care o simțeau mulți dintre ei a fost o mișcare spirituală pe care cercetătorii o numesc „cultul lui Cabirus”. Cultul acesta l-a avut în centru pe Cabirus, un bărbat care le-a luat public apărarea celor lipsiți de drepturi cetățenești și care, în cele din urmă, a fost ucis de cei doi frați ai lui. El a fost înmormântat cu onoruri regale, iar cultul a ajuns să-l considere un erou martirizat.

Oamenii de rând credeau că el avusese puteri miraculoase în timpul vieții și că, din timp în timp, revenea la viață pe ascuns pentru a-i ajuta pe oameni și că avea să se întoarcă pentru a le face dreptate săracilor și a-i reda cetății independența și măreția de odinioară. Cultul lui Cabirus le oferea celor oprimați o speranță asemănătoare cu speranța biblică.

Lucrurile devin și mai interesante atunci când descoperim că închinarea la Cabirus includea aducerea de jertfe pentru comemorarea martiriului său. Tesalonicenii vorbeau despre „participarea la moartea lui”, expresie care ne amintește de cuvintele lui Pavel. Prin aceste jertfe, ei obțineau eliberarea de vinovăție; de asemenea, erau desființate diferențele dintre clasele sociale. În cultul lui Cabirus, toate clasele sociale erau tratate egal.

Dar, pe vremea lui August, când a apărut cultul împăratului, romanii au anunțat venirea lui Cabirus în persoana cezarului. Astfel, i-a deposedat pe cei oprimați și de această ultimă speranță. Oamenii de rând au rămas fără o religie care să aibă un sens pentru ei. Impunerea cultului împăratului însemna totodată că, dacă ar fi intrat în cetate un om care să semene cu Cabirus, atunci el avea să constituie o amenințare la adresa orânduirii existente.

Măsura luată de Roma față de cultul lui Cabirus a lăsat în inimile oamenilor un gol pe care numai Evanghelia îl putea umple. Hristos era adevărata împlinire a speranțelor și a năzuințelor pe care tesalonicenii și le puseseră în Cabirus. Evanghelia ne oferă acum pace interioară, iar la a doua venire a lui Isus desființarea definitivă a nedreptăților de orice fel.

2. Ce adevăruri cruciale sunt exprimate în 1 Ioan 2:15-17 și Ecclesiastul 2:1-11?

Ai cunoscut din experiență personală cât de efemere și de înșelătoare sunt lucrurile din lumea aceasta?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Transformarea vieții pe care o urmărește Evanghelia se poate produce numai atunci când mesajul lui Hristos este într-adevăr relevant pentru preocupările și problemele cu care se confruntă oamenii.

În anii 1960, Don și Carol Richardson au plecat să lucreze ca misionari în Guineea. Dorința lor era să împărtășească Evanghelia populației Sawi, un trib de canibali, în limba cărora nu exista un cuvânt pentru Dumnezeu și nici ideea de Dumnezeu. După ce au învățat limba, cei doi au început să le povestească istoria lui Isus și a răstignirii Sale. Oamenilor le-a plăcut istoria, dar nu în sensul în care se așteptau cei doi misionari. Din perspectiva populației Sawi, eroul era Iuda, nu Isus! În cultura lor, actul suprem de eroism era să pretinzi că te împaci cu dușmanul tău și apoi să-l trădezi și să-l ucizi în momentul în care se așteaptă cel mai puțin. Din perspectiva lor, Isus fusese un om slab, pentru că Se lăsase păcălit atât de ușor.

Fiindcă nu reușeau să îi convingă să pună capăt luptelor și uciderilor nesfârșite și totodată fiind descurajați de faptul că nu reușiseră să le vestească Evanghelia, cei doi misionari i-au anunțat că intenționează să plece. Conducătorii populației Sawi le-au promis că vor face pace, de teamă să nu piardă accesul la medicamente și alimente, și i-au invitat pe cei doi misionari sceptici să participe la ceremonia de împăcare.

Ca o garanție a păcii, fiecare trib i-a dat celuilalt trib un copil care să fie crescut de ei. În limba lor, copilul purta numele de „Tarop Tim” sau „Copilul Păcii”. Pacea avea să fie asigurată pe tot parcursul vieții acestor copii. Cu toate că în concepția lor crima nu era o problemă, uciderea unui Copil al Păcii era privită diferit. Pentru ei, nu exista un act mai josnic și mai rușinos decât acesta.

Misionarii au găsit astfel cheia de care aveau nevoie pentru a le prezenta Evanghelia pe înțelesul lor. Nu Iuda era eroul Evangheliei. Isus era Copilul Păcii lui Dumnezeu, iar Iuda a făcut planuri ca să-L omoare. Îngrozită de gestul lui Iuda, populația Sawi era acum dispusă să asculte mai departe cum Dumnezeu L-a readus la viață pe Copilul Păcii. Captivați de Evanghelie, mulți dintre ei au devenit cu timpul creștini.

De discutat: Populația Sawi a răspuns mesajului Evangheliei numai atunci când a putut să o înțeleagă prin asocieri cu lucruri din cultura ei. Ce obstacole din cultura lor îi împiedică pe oameni să primească Evanghelia?

Informațiile din secțiunea de ieri ne ajută să înțelegem motivele pentru care mulți ne-evrei din Tesalonic au răspuns pozitiv Evangheliei. Indiferent dacă Pavel a avut sau nu cunoștință de cultul lui Cabirus înainte de a sosi în cetate, abordarea lui mesianică de la sinagogă a rezonat cu dorințele spirituale ale locuitorilor păgâni.

Când Evanghelia a ajuns în Tesalonic, oamenii de rând erau pregătiți să o primească și au răspuns în număr mare. Dar ei erau gata să accepte și interpretările extremiste ale Evangheliei. Cultul lui Cabirus le formase un spirit de răzvrătire împotriva autorității, fapt care e posibil să fi fost și cauza comportamentului dezordonat la care Pavel face referire în cele două epistole pe care li le-a adresat (vezi 1 Tes. 4:11,12; 5:14; 2 Tes. 3:6,7,11).

3. Citește 1 Corinteni 9:19-27. Ce strategie misionară fundamentală prezintă Pavel în acest pasaj? Ce pericol prezintă ea? Cum putem menține echilibrul între cele două principii prezentate în acest pasaj?

Evanghelia are cel mai mare impact atunci când este relevantă pentru nevoile, speranțele și năzuințele ascultătorilor. Este adevărat că Duhul Sfânt poate crea punți de legătură pentru Evanghelie, dar, în mod normal, ea are influență atunci când cei care dau mărturie ascultă mult și se roagă mult. Experiența ne-a învățat că oamenii manifestă cea mai mare deschidere față de mesajul adventist în perioadele de schimbare. Schimbările acestea pot fi probleme economice, lupte politice, războiul, nunta, divorțul, dezrădăcinarea (mutarea dintr-un loc într-altul), probleme de sănătate și moartea. Tesalonicenii trecuseră prin suficiente schimbări și tulburări și de aceea Evanghelia a prins rădăcini mai ușor. Însă oamenii care se botează în perioade tulburi tind să fie instabili, ca să folosim un termen blând. Cele mai multe apostazii se produc în primele luni după convertire. Epistolele către tesaloniceni confirmă faptul că membrii bisericii au dat dovadă de un grad mare de instabilitate în lunile de după prima vizită a lui Pavel.

Cum îi putem ajuta pe membrii care se mai află încă în perioada de adaptare la noua viață în Hristos? Caută un membru venit de curând în biserică sau un tânăr. Ce poți face pentru a-l ajuta să se întărească în credință și să rămână în Domnul? Vei descoperi cu uimire că acest tip de lucrare te va întări și pe tine în credință.

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Evanghelia Romei și Evanghelia lui Hristos

(Recitiți în cadrul grupei Ioan 11:48-50.)

Studiul conține un număr considerabil de informații de ordin istoric și cultural despre Tesalonic, dar este important să nu pierdem din vedere ideea principală pe care vrea să ne-o transmită autorul: stăpânirea romanilor în Tesalonic a produs în inima multor locuitori păgâni o deschidere și o sete după Evanghelie. Astfel, Pavel a avut oportunitatea de a arăta că Hristos era răspunsul la nevoile lor reale. Importanța acestui lucru și relevanța lui actuală pot fi înțelese mai bine dacă facem o comparație între pretențiile Romei antice și vestea răspândită de Pavel despre Hristos cel înviat.

Imperiul Roman este adeseori lăudat pentru că a adus două sute de ani de stabilitate politică, securitate și pace în zona mediteraneană. „Pacea romană” a fost totuși obținută cu un preț foarte mare: violență, oprimare, exploatarea săracilor și a celor care munceau și moartea prin crucificare a oricărui om care sfida sau contesta puterea Romei. Lucrul acesta le era foarte clar conducătorilor iudei din Ierusalim în momentul în care căutau o metodă de a scăpa de Isus (Ioan 11:48-50).

Dar puterea și oprimarea au fost însoțite și de aroganța romană. Cu siguranță că nu există un exemplu mai uluitor în această privință decât Inscripția din Priene care datează din anul 9 î.Hr., cu circa cinci ani înainte de nașterea lui Isus. Inscripția îi aduce laude după laude lui Cezar Augustus, numindu-l salvatorul lumii și sursa păcii și a dreptății.

Răspunsul lui Pavel la astfel de pretenții venea într-un contrast izbitor: *Nu! Dacă Isus este Domnul, atunci cezarul nu este.* Pavel așeza în dreptul lui Hristos cel înviat tot ce Roma pretindea despre sine. În aceste condiții, este clar că Evanghelia lui Pavel le arăta oamenilor nu numai cum să aibă viața veșnică *dincolo* de mormânt, ci și cum să trăiască o viață nouă chiar atunci, în momentul acela, sub domnia lui Isus și prin puterea Duhului Sfânt. Romanii și-au însușit speranța inutilă pe care tesalonicenii și-o puseseră în cultul lui Cabirus, dar Pavel le-a oferit o speranță mai sigură, și anume speranța în Isus cel răstignit a cărui înviere sfidase nu numai puterea Romei, ci și puterea morții.

De discutat: La ce forme de oprimare sunt supuși oamenii din comunitatea ta, fie prin instrumente politice, fie prin mijloace culturale? Cum poate să răspundă nevoilor lor mesajul despre Hristos cel înviat?

Primul secol în lumea greco-romană a cunoscut o creștere a numărului de filosofi care ieșeau în piețe și căutau să-i influențeze pe oameni, la nivel individual sau colectiv, cam așa cum fac predicatorii ambulanti de azi.

Filosofii aceștia credeau că oamenii au în ei înșiși puterea de a-și schimba viața (un fel de convertire). Ei susțineau cuvântări publice sau conduceau discuții cu elevii lor în speranța că vor produce o schimbare în viața acestora. Ei urmăreau să trezească în ascultători îndoieli cu privire la ideile și practicile lor, făcându-i astfel să fie deschși la idei noi și la schimbare. Obiectivele finale erau dezvoltarea încrederii în sine și progresul moral. Se aștepta ca acești filosofi să își câștige dreptul de a vorbi după ce mai întâi dobândeau libertatea morală viața lor. „Doctore, vindecă-te pe tine!” era o zicală bine cunoscută în lumea antică.

4. Ce știm despre felul în care lucra Pavel? În ce se aseamnă și în ce se deosebea lucrarea lui de a lor? Faptele 17:17; 19:9,10.

Existau două deosebiri majore între abordarea lui Pavel și cea a acestor filosofi. Prima era aceea că Pavel, deși lucra în locuri publice, căuta să înființeze o comunitate stabilă. În acest scop, era nevoie de separarea grupului de „lume” și, totodată, de crearea unor legături emoționale între membrii grupului și a unei dedicări profunde față de grup. A doua deosebire era aceea că în concepția lui Pavel convertirea nu era o decizie interioară luată în urma auzirii unui discurs înțelept, ci era lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, venită din afara omului (vezi Galateni 4:19; Ioan 3:3-8; Filipeni 1:6). Învățătura aceasta era mai mult decât o filosofie, era proclamarea adevărului și o descoperire a lucrării puternice a lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii.

Un aspect negativ al activității acestor învățători populari era acela că ei trăiau pe spinarea altora, mulți dintre ei erau niște profitori meschini. Alții căutau să aibă relații imorale cu ascultătorii lor. Existau printre ei și oameni onești, dar atitudinea generală față de toți era aceea de suspiciune.

Pavel a încercat să evite suspiciunile, refuzând în general sprijinul oferit de ascultătorii săi și muncind pentru a se întreține. Acest fapt împreună cu suferințele sale erau o dovadă că el credea cu adevărat în ceea ce predica și că nu urmărea câștigul personal. Viața lui era astfel cea mai convingătoare predică.

II. M-am făcut tuturor totul

(Recitiți în cadrul grupei 1 Corinteni 9:19-27.)

Unul dintre motivele pentru care vestea despre Hristos cel înviat a avut un succes atât de mare în Tesalonic a fost capacitatea lui Pavel de a conecta mesajul Evangheliei la preocupările și nevoile tesalonicenilor. Dar să nu crezi că lucrul acesta a fost întâmplător. Dacă studiem comentariile lui Pavel din 1 Corinteni 9:19-22, înțelegem foarte clar că el își lua timp în primul rând să îi înțeleagă pe oamenii cu care dorea să lucreze, și abia apoi le vestea Evanghelia.

Din punctul de vedere al unor conducători din Corint, Pavel trebuia să ia o poziție fermă în privința dreptului creștinilor de a mânca din carnea vândută pe piață după ce animalele fuseseră tăiate în templele păgâne și aduse ca jertfă idolilor (1 Corinteni 8:4-6). În definitiv, ce era rău în a mânca o astfel de carne, dacă idolii păgâni în realitate nu erau nimic?

În loc să le ia apărarea, Pavel prezintă un standard mai înalt de comportament creștin. Creștinii, spunea el, ar trebui să fie motivați în primul rând de dragostea față de oameni, nu doar de dorința de a-și exercita drepturile pe care le au. De altfel, e mai bine să nu ne exercităm anumite „drepturi” dacă prin aceasta aducem prejudicii lucrării lui Hristos în viața unui frate de credință (1 Corinteni 8:7-13).

În acest context, Pavel afirmă că s-a făcut „tuturor totul” („toate pentru toți” – *NTR*). Când era între iudei, el se supunea obiceiurilor și practicilor iudaismului. Când se afla între păgâni, nu insista asupra faptului că era iudeu. El avea dispoziția de a se integra în societatea în care se afla, atâta timp cât aceasta nu aducea atingere convingerilor esențiale ale credinței sale în Hristos. Singura lui preocupare era să cunoască și să fie sensibil față de convingerile și obiceiurile oamenilor, ca să poată găsi o ocazie de a le vorbi despre Hristos pe înțelesul lor.

De discutat: Hotărârea lui Pavel de a fi „toate pentru toți” însemna că trebuia să fie dispus să petreacă timp cu oamenii care nu erau credincioși. Tu cauți să interacționezi cu necredincioșii și să le înțelegi nevoile? Dar biserica ta?

5. Ce au în comun Romani 16:5; 1 Corinteni 16:19; Coloseni 4:15 și Filimon 1:1,2?

În lumea romană existau două tipuri de locuințe. Locuința celor bogați, numită *domus*, era o casă spațioasă, pentru o singură familie, construită în jurul unei grădini. Aici se puteau întâlni între 30 și 100 de oameni. Celălalt tip de locuință urbană purta numele de *insulă*, un fel de bloc în care la parter erau prăvălii și ateliere cu fața la stradă, iar la etaj, apartamente. Ea era destinată în principal celor care munceau. Într-un apartament sau într-un atelier se puteau aduna bisericile mai mici.

Aceste două tipuri de locuințe puteau adăposti o familie extinsă – chiar două sau trei generații, angajații familiei, vizitatorii și chiar sclavii. Dacă se convertea capul familiei, atunci toate celelalte persoane erau influențate de decizia lui.

Locația ideală pentru o astfel de biserică de „familie” era centrul cetății. Prăvăliile și atelierile anexate casei încurajau relațiile cu artizanii, meșteșugarii, negustorii și muncitorii care căutau de lucru. Probabil că Pavel și-a desfășurat lucrarea tocmai într-un astfel de mediu.

În unele zone ale lumii, oamenii se închină și astăzi în casele credincioșilor, pentru că atât au la dispoziție sau pentru că nu li se permite să aibă o biserică, singura lor opțiune rămânând aceea de a se aduna într-o casă particulară.

6. Citește Faptele 18:1-3. Cum ne ajută aceste versete să înțelegem metoda de lucru a lui Pavel?

Pavel provenea, probabil, din clasa înaltă din moment ce era cetățean roman și făcuse parte din elita evreiască. În acest caz, munca era pentru el un sacrificiu, dar și un mijloc de identificare cu clasa muncitoare și o cale de a intra în contact cu cei care o alcătuiau (vezi 1 Cor. 9:19-23).

Cât de bine interacționează biserica ta cu comunitatea în care se găsește? Face ea parte din această comunitate, în sensul că se implică în viața ei, sau s-a izolat de pericolele lumii până într-acolo încât și-a pierdut cu totul influența?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Cum poate credinciosul să își respecte principiile creștine și totodată să se amestece printre necredincioși fără să fie influențat negativ de stilul lor de viață?

2. Discutați despre câteva relatări din Vechiul Testament în care copiii lui Dumnezeu i-au influențat pe necredincioși și au avut legături cu ei, în tot acest timp rămânând credincioși lui Dumnezeu. Apoi, alcătuiți o listă cu exemplele negative unde situația a fost invers. Prin ce se deosebesc cei care au rămas credincioși de cei care nu au rămas credincioși? Ce lecții putem desprinde de aici?

Întrebări aplicative

1. În ce aspecte a reușit biserica să prezinte adevărurile neschimbătoare despre Hristos în condițiile în care lumea este într-o continuă schimbare? În ce aspecte nu a reușit?

2. De multe ori, o biserică preia metodele de evanghelizare care au dat rezultate în alte biserici în speranța că se va bucura și ea de același succes. Ce pericole există dacă vom adopta ideea de evanghelizare fără să ne gândim prea mult la nevoile oamenilor de lângă noi? Argumentează răspunsul.

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Pentru ca să-i putem câștiga pentru Hristos pe oamenii necredincioși din locul în care trăim, trebuie să ne formăm o idee clară despre cine sunt ei. În acest scop, cere-le membrilor grupei tale să alcătuiască o listă cu câteva caracteristici și particularități ale comunității în care vă aflați. În această listă puteți include, de exemplu: (1) zona (rurală, urbană); (2) etnia; (3) concepția religioasă; (4) vârstă medie și sex; (5) venitul mediu. Informațiile acestea pot fi găsite pe internet.

Pornind de la informațiile de mai sus, alcătuiți profilul unei persoane din zona respectivă. Faceți o listă cu lucrurile pe care le poate face biserica voastră pentru a lucra cu această persoană.

„Providența condusese mișcările națiunilor și valul impulsului și al influenței omenești până când lumea a fost pregătită pentru venirea Eliberatorului. [...] În vremea aceea, sistemele religioase ale păgânismului își pierdeau influența asupra poporului. Oamenii erau sătui de ceremonii fastuoase și de povești. Ei tânjeau după o religie care să le convingă inima.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 32

„În afara națiunii iudaice, au existat bărbați care au prevestit apariția unui învățător dumnezeiesc. Oamenii aceștia cercetau adevărul și lor le-a fost împărtășit Spiritul Inspirației divine. Asemenea învățători s-au ridicat unul după altul, ca stelele pe cerul întunecat. Cuvintele lor profetice aprinseseră nădejdea în inimile miilor de oameni dintre neamuri.” – *Ibidem*, pag. 33

„Când a fost prima dată la Corint, apostolul Pavel era singur în mijlocul multor oameni suspicioși cu privire la motivele străinilor. Grecii de pe țărmul mării erau comercianți. Ei se obișnuiseră atât de mult cu practicile comerciale profitabile, încât ajunseseră să creadă că a câștiga era binele cel mai înalt și a face bani – fie pe căi cinstite, fie prin înșelăciune – era ceva recomandabil. Apostolul Pavel cunoștea bine trăsăturile lor și nu dorea să le ofere nicio ocazie de a spune că a predicat Evanghelia ca să se îmbogățească. [...] El a căutat să înlăture orice ocazie de a fi greșit interpretat, așa încât puterea soliei lui să nu se piardă.” – Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, pag. 234, 235

Întrebări pentru discuție

1. Ce a vrut să spună Ellen White când a scris că „Spiritul Inspirației” le-a fost împărtășit învățătorilor dintre neamuri? În ce măsură intervine Dumnezeu în lumea ideilor din afara creștinismului? Poate un om să fie mântuit dacă nu a auzit niciodată de Isus? Dacă da, pe ce bază?
2. În ce situație poate fi o casă particulară sau un apartament un loc potrivit de adunare pentru biserica de azi? Doar clădirile destinate bisericii sunt cele mai recomandate ca locuri de închinare? De ce?
3. Cum poate biserica să-și ajusteze metodele de lucru în funcție de situația locală?

Rezumat: Modul în care a procedat Pavel în diferite situații ne arată cum să aplicăm mai bine principiile pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru noi în Scriptură. În aceste epistole, Pavel le-a oferit îndrumări creștinilor care au trăit în Tesalonic într-o perioadă dificilă a istoriei.

A doua șansă pentru Etienne

Etienne s-a mutat în Port-au-Prince (Haiti) după ce inundațiile au distrus satul în care locuia familia ei. La cei optsprezece ani ai ei nu avea nimic, dar spera la o viață mai bună. A găsit o familie adventistă la care putea găzdui. Ea nu era adventistă, nici nu dorea să meargă la biserica gazdelor ei, dar mergea de teamă să nu îi ceară să se mute în altă parte.

Pe 12 ianuarie 2010 a avut loc un cutremur puternic. Étienne a reușit să iasă din casă numai cu câteva momente înainte ca zidurile să se prăbușească. Odată ajunsă afară, a rămas înmărmurită când a văzut ruinele din jur. Era din nou pe drumuri. Dar atunci s-a gândit: *Dumnezeu m-a salvat iar.*

„Doamne”, s-a rugat ea, „cred că este timpul să-mi predau viața Ție.”

Étienne a aflat că Biserica Adventistă Morija nu a fost distrusă și a plecat acolo. Membrii au primit-o cu brațele deschise și i-au arătat în curte un loc unde putea să doarmă, alături de alte persoane fără adăpost. Fata nu avea nici cort și nici pat, dar și-a făcut pat dintr-o cutie de carton. Cineva i-a oferit niște orez și salată, dar ea a refuzat pentru că nu avea cu ce să plătească.

– Nu trebuie să plătești, i-a spus o femeie. Servește!

Étienne a luat farfuria și a mulțumit, uimită că cineva i-a dat de mâncare.

A doua zi, o persoană i-a anunțat că în seara respectivă avea să vină cineva să le predice. Étienne a fost surprinsă că a venit aceeași femeie care predicase la biserica unde o mergea cu gazdele ei.

„Am înțeles că Dumnezeu îmi dădea o a doua șansă ca să accept dragostea și mântuirea Sa în viața mea”, spune Étienne. „În seara aceea, I-am predat lui Dumnezeu viața mea.”

Étienne a participat la clasa de botez în fiecare după-amiază și a acceptat adevărurile pe care le-a descoperit. Apoi, după câteva săptămâni, a primit botezul.

„Viața este grea”, ne-a spus ea. „Nu știu ce îmi rezervă viitorul, dar știu că Dumnezeu va avea grijă de mine. El mi-a dovedit deja lucrul acesta.”

În Haiti trăiesc peste 350 000 de credincioși adventiști. Darurile noastre pentru misiune și darurile speciale strânse recent cu ocazia Sabatului al Treisprezecelea îi ajută pe credincioși să ducă Evanghelia speranței la cele 9,7 milioane de haitieni.

Étienne (22 ani) locuiește în Port-au-Prince (Haiti).

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesalonicieni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17